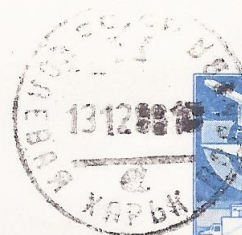

70

Харьк. обл.

С Новым годом!

Куда Київ, 54

вул. Жукова 52 кв. 38

Кому Маньку Володимирі
Антоновичу.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0123456789

Внимание!
Образцы написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1987
27.03.87. Цена 6 к. Художник В. Базаров

**ПРОСЬБА ПОЗДРАВИТЕЛЬНЫЕ ИНОГОРОДНИЕ ПИСЬМА
ОТПРАВЛЯТЬ ЗАБЛАГОВРЕМЕННО**

Изготовлено на Ряжской ф-ке Гознака

56

Добрий день тим хто буде читати мій розказ. (1)
Я родився 1918 р. не пам'ятаю коли наділяли землю селянам,
а як відбирали то пам'ятаю добре як проводили колекти-
візацію творилося сиранине тодішні активісти б'гали
по селу як бешені собаки не знали за що запитиш вихида-
ли людей з хат на сніг вихидали з хати ту людину яка при-
росла до землі всім корінням, а б'гали ті що ледаровали
і були похадні на чуже добро. було так жень господар у
його там корова і телуца ~~пра~~ вони приходять не питають
намірують і волокуть з двору такі життя, було ну його так
не опинили як було тягли з людей що мотено було потягти
хліба дають дай картошку дай картошку дай картошку дай дай
хліба дай, молоко дай, шкуру дай, шерсть дай у нас було
нога я пам'ятаю до ТК не хватало приходилось собаку струг-
ти щоб додати а не здавши приходять опинять перевернуть де
що не є порож заріже людина треба було оддрати і здати і
на ноги зрешеві б'гани не посылати для людини це
це було при Сталіні хліба ми ніколи не наїдалися (2)

як було при Сталіні хліба ми ніколи не наїдалися (2)
землю відібравши оставили по 0,15 га і одинаково всі на всю
заготовки люди платили зівнами в колгосп в колгоспі ми
робили на один трудовий погодири і до і більше, у день
заробляли 0,25 а на трудовий получали нічого. Мій тато
відліг у колгосп куди не всі с-господареве знаряддя і сам
літо проробив а получив ~~т~~ тівнера корзини цибулі, а
і не тільки батькові, а всім хто там працював а хлібозаго-
товки треба здавати на 15 соток цього не досить. А сім'ї тоді
були в колгоспі дварі ~~було~~ великі дітей було по 5 по 7 душ і
і люди хліба ніколи не наїдалися більше заводукам треба
було здати в колгосп і от перед 33 роком по горлицях пройшло
червона митла насівав страшенний голод як згадаєш так
шкірці мороз іде замила митла все до зернини де висіла
на бантині треба з квасилою все загребти землю перери-
ли в людей нічого не всталося настав сильний голод.

(3)

Голодували люди немало того їсти ми їли що можна було
привертнути разні бур'яни пилили дерево їли опилки все що
попало люди людей їли у наших селі одна псінка свою
дошку зїла і тепер із сеном заеризуться то ми їли і каше
а Марійку де діла дівченку було звати Марійка
а скільки дітей позаводили у Харькові як сілає багу
Як ідеши з Івановки на Боговищенський базар всю дорогу
сидять маленькі дітки але вже умерло але ще сидить
уже нема сили і дух від рота проганити на базар було стра-
шно появлятьсє міліція хватало кидати людину в ґрунтову
і везли кудись де саме любше провалять ~~туди~~
тоді було в поготи Савкин ір тудя звозили голодаючих
людей, ну як хто був жорчуть-чуть тов вилзали, а більш
остовосились у проваллі і там умирали. Моя сусідка
завила проє дітей Васько Дум і маленький Гриша так десь
і проїхали. От тепер як де яка біда помагати людям, а тоді
цього не було от Ленинград був у блокаді все рівно прик-
ладали всіх зусиль щоб помагати людям, а наші тоді

ніхто не думав ми умирали з голоду нас невелики вез-

ніхто не думав ми умиралі з голоду нас певеніми без-
ли де гниліше проваїл, хто як ми так і виживав.
Тоді було рази багатьох, одна осталає у пам'яті. Це було на Пол-
тавщині. Один брат працював у Харкові і вирішив провідати брата тож
що в Полтаві от він прийшов хата заросла бур'яном і не видно, не ма ніде ні
кішки ні собаки все люди поїли, постукав він у двері вийшов брат худий, му-
дрий самі кістки та шкура, тоді він питає того брата а де те твоє сім'я?
той брат каже ходи я покажу, він відчинив двері і каже дивись де мій сім'я?
там лежали самі кістки, побіряні. Ну тоді який уже може бути розговор
цей брат і каже ну ~~давай~~ брат, вибачи у його була м'якше, та з
поїду а той брат каже і дожди я і сусіди покажу і тишов, а цей брат
скороенько все положив що в його було та скороенько і втік щоб мог
його не зїли. Тут не забарилає і вічно — обраїно, голод, голод,
обратно їсти нікого про хліб нікого було і думати я його не наїдаєся
ніколи за 1 бур'як людину судили на 7 років тіль віки уже
начали переліпати землю в кого находили зверх 0,15 судили
судили і мою повійницю матір наїрали лишку 1/2 сотки а фран-
тильно там лишку і не було, то було в нагороду матері що її сім'я
погибли визволяючи Байьнівцям від францизму Миликові було
18 років, а Валикові 17 і ~~зоби два~~ не повернулись а ~~бідну матір~~
~~власні~~, аби вони всім і надивились як буди згорьовану матір
погані власнітели Картают за сотку землі щоб вони не
подавились, мати дучка пильна і я її помоганю, а землі як
пуста тоді так пустоє і зараз.

(4)

Три Сталіні був тоді дуже в моді (5)
Горний ворон який підбивав не владит людей
Цосі ці хто зробив що не так ці сказав не
так от не дай Бог сканеш тид це було
не безпечно тоді горного ворона ^{заберуть} ^{або зна}
Люди як називали просили тільки ^{Куди}
тоді полегшало як сказав Маліков ~~я~~ не
знаю як його ім'я та побайківці. Коли дуже
полегшало з людей зняв не тільки налоги оті
разні обов'язківсько, хлібозаготовки і м'ясозаготовки
і всі особливі здачи хай земля йому буде пухом і гилом
в газеті «Сільські вісті» його считали як запеклий ворог ну
я цього не пам'ятаю він для нас для людей зробив добре діло
Через те він і не повертався довго на тім високім посту і вик-
лючили його з партії.

І і ще раз напишу що тов. Маліков для людей
зробив дур дуже і велике полегшення зняв усі
тяготи з людей дур. До побачення

~~Харківська~~

6

Харківська область

Дергачівський р-н

Село Толово —

Омищенко Тамара Федорівна